

DR. MAČEK NAPOVEDUJE RAZPAD JUGOSLAVIJE

HRVATJE NE BODO VPOŠTEVALI NOBENIH ZVEZ, KI JIH BO SKLENIL JUGOSLAV. VNANJI MINISTER

Jugoslavija bo razpadla, ako Stojadinovič še dalje ostane na vladi. — Dr. Maček zahteva avtonomijo. — Razmere v Jugoslaviji primerja z razmerami v Avstro-Ogrski.

DUNAJ, Avstrija, 20. dec.—Dr. Vladimir Maček, voditelj 5,000,000 Hrvatov je rekel, da se bo Jugoslavija razbila, kakor se je razbila Avstro-Ogrska leta 1918, ako še dalje ostane na krmilu vlade Milan Stojadinovič.

Ko se je peljal skozi Zagreb izgnani časnikarski poročevalec Hubert Harrison, je dr. Maček primerjal razmere v predvojni Avstro-Ogrski z razmerami v današnji Jugoslaviji.

D. Maček je rekel, da je po vojni Avstro-Ogrska razpadla, ker cesar Franc Jožef trdovratno ni hotel raznim narodom dovoliti ustavnih pravic v obliki avtonomije. Dokler je stari Franc Jožef živel, ni bilo upanja, da bi narodi v njegovem cesarstvu dobili take pravice, toda ko je prišel Karol na cesarski prestol, so podložni narodi upali na pravico. Karol, ki je razumel položaj, ker je bil izobražen in liberalen, je bil naklonjen zahtevam slovanskih narodov. Franc Jožef je bil kot je bil kralj Aleksander, Karol pa je bil ravno tako kot je knez Pavel.

— Ko so slovanski narodi pričeli agitacijo za avtonomijo, — je rekel dr. Maček, — tedaj ni bilo govora o tem, da bi se Čehi, Poljaki, Hrvatje in Bošnjaki ločili od cesarstva. Zahtevali so samo avtonomijo v svojih mejah. Ko pa se je cesar Karol pokazal slabiča in ni bil dorastel važnim odločbam in ga je madžarska vojaška klika pregovorila, da ni dal več svobode narodom, tedaj je bil razpad dvojne monarhije zapečaten.

— Ko je vojna uničila centralno vlado v Avstriji, tedaj so se sestavljajoči deli razleteli in na vse vetrove, kot bi jih gnala od sebe kaka osrednja sila.

— Četudi so se leta 1918 Hrvatje, Črnogorci, Bošnjaki in drugi narodi prostovoljno pridružili Srbom, da skupno postavijo jugoslovansko kraljestvo, jim Srbi niso dovolili, da bi sami upravljali svoje domače zadeve in je nastalo do Srbom tako sovraštvo, da se v slučaju evropske vojne, v katero bi bila Jugoslavija nia vsak način zapletena, ti narodi ne bodo borili na strani beogradske vlade, pa naj je vojni s katerokoli državo.

Ako se bo Beograd zvezal z Italijo in Nemčijo, kakor kaže sedanja Stojadinovičeva politika, — je nadaljeval dr. Maček, — tedaj se bodo Hrvatje pridružili Franciji, ako pa gre Beograd s Francijo, bodo Hrvatje navzlic svoji demokraciji stopili na stan Nemčije in Italije in do Jugoslavije ne bo ostalo nič drugega, kot zgodovinski spomin.

Po Mačkovem zatrdilu ima sedaj knez Pavel najlepšo priložnost, da vstreže hrvatskim zahtevam, predno bo prepozno.

Ker so se združile vse opozicijske stranke v Jugoslaviji, knez Pavel nima več izgovora, da v državi ni stranke, ki bi ji mogel zaupati vlado. — Ako sedanja združena opozicija pride do vlade, tedaj bo vsem narodnostim dala avtonomne pravice in jugoslovanski narod bo živel srečno v svoji nanovo pridobljeni svobodi in bo vedno pripravljen braniti svojo domovino proti vsakemu sovražniku. Taka Jugoslavija se bo tudi pridružila velikim demokratskim državam ter bo postala močan steber z ozirom na evropski mir.

Japonci priznavajo napad na Panay

AMERIKA JE POLNA ŠPIJONOV

Značilna izjava uradnika ruske tajne službe. Na zapadni obali in v okolici Panamaškega prekopa je nešteto japonskih špijonov.

MOSKVA, Sovjetska unija, 20. dec. — M. P. Trinovski, ki je podkomisar za notranje zadeve ter obenem tudi pomožni načelnik sovjetske tajne policije, je objavil v uradnem komunističnem glasilu "Pravda" članek, v katerem pravi med drugim:

— Amerika je polna japonskih špijonov. Na zapadni obali in ob Panamskem prekopi jih kar mrngoli. Če vlada Zdr. držav ne bo čuječa, bo slabo zanjo.

S tem svojim ugotovilo je skušal opravičiti sovjetsko vlado, ki je zopet večeraj dala ustreliti osem Rusov, ki so igrali ize za revolucije važno vlogo v ruskem javnem življenju. Najbolj znana med njimi sta Leo M. Karahan, podkomisar za zunanje zadeve, in Boris C. Steiger, bivši baltiški baron, ki je bil nad dvajset let v boljševiški diplomatski službi.

BOLJŠEVIŠKI VODITELJI USTRELJENI

Bivši vnanji podkomisar Karahan je bil ustreljen. — Vsi so bili obdolženi veleizdaje.

MOSKVA, Rusija, 20. dec. — Ob 20. obletnici sovjetske tajne politične policije je bilo ustreljenih 8 najvišjih sovjetskih uradnikov, ki so bili dolgo vrsto let pri sovjetski vladi.

Med ustreljenimi je bil najpomembnejši bivši vnanji podkomisar Leo M. Karahan, ki je bil nazadnje poslanik v Turčiji, odkoder je bil v aprilu poklican v Moskvo.

Poleg Karahana so bili še ustreljeni naslednji: Andrej Janukidze, tajnik sovjetskega osrednjega izvrševalnega odbora.

Zuckerman, bivši ravnatelj oddelka za Daljni iztok v vnanjem uradu.

Michael Steiger, pisarniški ravnatelj vnanjega urada in uradni "posredovalec" med sovjetsko vlado in tujimi poslani.

Gregorij Orabelašvili, bivši predsednik republike Džordžije, domovine Josipa Stalina. Ševaldajev, voditelj komu-

LUDEENDORFF JE UMRL

V starosti 72 let je umrl nemški vojskovodja general Erik Ludendorff. Velik nasprotnik krščanstva.

MONAKOVO, Nemčija, 20. dec. — Tukaj je umrl general Erik Ludendorff, eden najodličnejših nemških vojskovodij v svetovni vojni. Star je bil 72 let. Po vojni je postal velik nasprotnik krščanstva in Židov.

Umril je katoliški bolnišnici. Stregle so mu usmiljene sestree.

Rečeno je bilo, da mu bo Hitler priredil državni pogreb, toda zdi se, da bo pokopan brez vsakih cerimonij. 20. oktobra je namreč izjavil: — V svoji oporoki sem določil, da me ne smejo pokopati z vojaškimi častmi.

Bolan je bil par tednov in je bil do smrti pri zavesti.

Ludendorff je stopil v nemško armado leta 1877 kot kadet ter je bil v armadi do konca svetovne vojne.

Med vojno sta se Ludendorff in Hindenburg borila za prvenstvo. Oba sta bila moža velikih vojaških zmožnosti, toda po splošni sodbi je Ludendorff Hindenburga nadkriljeval.

29. avgusta 1916 je bil imenovan Ludendorff za načelnika generalnega štaba in za generalnega kvartirnojstra.

Po vojni je bil nekaj let v ozadju, nato se je pa začel baviti z vprašanji, ki niso spadala v njegov delokrog.

Spisal je več knjig, v katerih je obsojal krščanstvo in priporočal Nemeem, naj se oprime vere svojih prednikov. S Hitlerjem si nista bila posebna prijatelja, vendar ni bilo med njima nikdar očitnega nasprotstva.

VARNA BLAGAJNA

Na Dumond Street v Brooklynu so našli večeraj zjutraj jekleno blagajno, tri čevlje visoko in dva čevlja široko. Na nji je bilo ime "E. Hashinski, Apothecary". Policija je iskala njegovo ime v telefonski knjigi, pa ga ni mogla najti. Blagajna je na policijski stražnici in čaka lastnika. Roparji, ki so jo ukradli, je najbrž niso mogli odpreti in so jo vrgli na cesto.

nistične stranke v Azovu ob Črnem morju.

Larin, voditelj komunistične stranke v Rostovu.

Meteljev, o katerem ni znano, kakšno mesto je zavzemal pri vladi ali komunistični stranki.

Amer. državni tajnik

Cordell Hull, ki zahteva od Japonske popolno zadoščenje za bombardiranje in potop topničarke "Panay".

REPUBLIKANCI ZAVZELI TERUEL

Po zavzetju mesta so se pričeli boji od hiše do hiše. — Artilerija razdejala sredino mesta.

MADRID, Španska, 20. dec. — Kot pravi uradno poročilo španske republikanske vlade, so republikanske čete od vzhodne strani vkorakale v Teruel. Republikanci so pričeli prihajati s pokopališča, ki se nahaja izven mesta.

Republikanska ofenziva se zmagoslavno nadaljuje in zavzetje Teruela je največja dosežanja zmaga.

Republikanski poveljnik je v soboto poslal 10 ujetnikov v mesto s pozivom, da se mesto do 9 zjutraj v nedeljo poda. Ker odgovora ni bilo, so republikanci točno ob devetih pričeli splošni napad. Fašisti so se odločili, da branijo od vseh strani obkoljeno mesto in tudi civilnemu prebivalstvu se prepovedali hoditi iz hiš. Vladni aeroplani so pričeli sipati bombe na mesto. Ko je slednjih infanterija vdrla v mesto, so se po ulicah od hiše do hiše vneli boji na bajonet.

Artilerija, ki je bila razpostavljena po gričih okoli mesta, je sredino mesta popolnoma razdejala.

Več sto fašistov je bilo ujetih.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA" NAJSTAREJŠI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

JAPONSKI VOJAKI NA KROVU PREDNO SE JE POTOPILA

TOKIO, Japonska, 20. decembra. — Zastopnik japonskega vnanjega urada je potrdil poročilo, da so japonski vojaki s strojnimi streljali na ameriško topničarko Panay in celo prišli na njen krov, predno se je po bombardiranju iz zraka 12. decembra potopila. Toda rekel je, da še ni dognano, ali so prvi pričeli streljati Japonci iz svojih čolnov, ali pa topničarka.

SIBIRSKA ŽELEZNICA DOVRŠENA

Železnica teče od Bajkalskega jezera do Harabovska. — Gradilo jo je 10,000 političnih kazencev.

MOSKVA, Rusija, 20. dec. — Po radiju je bilo uradno naznanjeno, da je bila dovršena 1800 milj dolga železnica, ki teče vzporedno s transsibirsko železnico.

Nova železnica, ki je bila zaradi svoje velike strateške važnosti grajena tajno, teče od Karimskaje, vzhodno od Bajkalskega jezera, do Harabovska, ki je oddaljen 150 milj od Pacifika. Pri Harabovsku se združuje s transsibirsko železnico, ki pelje v Vladivostok.

Dovršitev železnice je bila naznanjena ob priliki obhajanja 20. obletnice sovjetske tajne politične policije, ki je bila ustanovljena 20. decembra leta 1917.

Železnico so večinoma zgradili kaznenci, katere je zasledila in izročila sodiščem tajna policija. Naznanjeno je bilo, da bo sedaj zaradi marljivega dela pri železnici izpuščenih 10,000 kazencev.

Železnico, ki teče vzporedno in severno od dvotirne transsibirske železnice, so gradili štiri leta. Pri delu pa je vladala tako velika tajnost, da ni niko vedel, ako bo nova železnica dvotirna. Gradili so jo z največjo naglico, da bi jo mogla armada takoj rabit, ko bi prišlo do kake vojne na Daljnem istoku.

Ker caristična Rusija ni mogla dovolj naglo prevažati vojaštva in vojnega materijala v Sibirijo, je bil poglavitni vzrok da je izgubila svojo vojno z Japonsko leta 1904. Carjevi nasledniki pa so takoj uvideli, da proti Rusiji največja nevarnost od Japonske in so takoj pričeli graditi strateško železnico.

Toda ta železnica bo tudi velike trgovske važnosti, ker teče po sredini Sibirije in bo odprla pokrajine, ki so bogate na rudah, lesu in žitu ter kožuvin.

Spočetka japonska vlada ni hotela priznati, da so japonski vojaki iz čolnov streljali na topničarko, trdeč, da ob istem času v bližini topničarke niso bili japonski čolni.

ŠANGHAJ, Kitajska, 20. decembra. — Medtem ko se japonska armada bori proti Kitajcem na vedno razsežnejši fronti, se bijejo boji v japonski admadi med najvišjimi častniki.

Ti boji so dosegli svoj višek, ko so japonski vojaki 12. decembra s čolnov s strojnimi streljali na ameriško topničarko Panay na Jangecu. Povelje za napad na topničarko je dal polkovnik Kingoro Hašimoto in sedaj najvišji japonski častniki ugibljejo, ako se bo vrhovni poveljnik japonske armade ob Jangecu general Ivan Macuj upal kaznovati polkovnika.

Tujim opazovalcem se zdi čudno, kako more kak polkovnik v katerikoli armadi preskušati svojo moč proti svojnemu generalu. V tem kritičnem položaju pa daje pojasnilo dejstvo, da je bil polkovnik Hašimoto vodja vojaške vstaje v Tokiju 26. februarja, 1936, ko je bilo umorjenih več ministrov. Polkovnik Hašimoto je bil sicer pozneje vpokojen, toda je bil zopet poklican v službo, ko je Japonska pričela pošiljati vojaštvo na Kitajsko.

PRADED Z 62 LETI

EVANSVILLE, Ind., 20. decembra. — 62 letni Walter P. Stanley pravi, da je najmlajši praded v Združenih državah. Njegova vnukinja Mrs. Wilfred McCullough je večeraj poročila osem funtov težkega sinčka.

GROF CIANO ZOPET OČE

ROM, Italija, 20. decembra. — Mussolinijeva hči Edda grofica Ciano je večeraj dala življenje svojemu tretjemu sinu, čegar ime bo Marzio.

D duce je o tem veselem dogodku prejel sporočilo od dvojčnega zeta vnanjega ministra grofa Galeazza Ciana.

Mussolinijeva hči ima v Italiji velik vpliv in njej se ima njen mož zahvaliti, da je po kratkem političnem delovanju na prošnjo svoje žene pri očetu postal vnanji minister.

Druga otroka Mussolinijeva hčere sta: Fabrizio, star 6 let in Raimondo, star 3 leta.

Kratka Dnevna Zgodba

LOVSKA

V krčmi je vse živo. Za veliko, okroglo mizo so klepetali, se norčevali in smejali kar za stavo. Le gozdar, ki je bil sicer poln norčij in dovtipov, je sedel danes ves zamišljen bolj ob strani. Le kdaj pa kdaj je prijel za kozarec in srknil požirek, nemirno se je predeval zidaj na to, zdaj na ono roko.

— "Le kaj mu je skočilo v glavo?" si je mislil sosed Nulik. Rad bi ga vprašal, a ni našel pripravne besede in si je porival svoj vivček iz tega kota v drug kot ust. Slednjic se je pa primaknil k njemu in mu zasepetel:

— "Kaj ste pa tako žalostni? Saj ste sicer tako vesel človek!"

— "Oh, saj sam ne vem, kako bi. Glava mi brenči od samih misli."

— "Da bi vas kolkja brenčala, vi ki ste gozdar, brez polja in gospodarstva! Gozdar pa v skrbeh — to je noro!"

— "Dejal sem, da ne vem, kaj bi in če vse premislim, se mi kar vrtili! Če bi le imel človeka, ki bi mi šel kaj na roko! Saj bi ne bilo zabotnej!"

— "To sem pa jaz kar pripravljem. Zadolžen bom z majhno odškodnino. Moja lesena hrarka je itak prazna in moja žena po ves dan kriči po drvih."

— "To bi mi bilo pa jako ljubilo," je odvrnil gozdar. "Saj delati vam ne bi bilo treba, mogoče bi le kakoga pol dneva mirno sedeli. To vam ne bi škodilo, meni bi pa dosti koristilo. Glejte, danes sem se gozdar — kdo ve, ali bom jutri še streljal!"

— "Ni mogoče! Zakaj pa to? Kdo pa je kriv?"

— "Prav za prav nihče. A poslušajte me! Včeraj sem dobil sporočilo, da pride grof donov na lov na jerebice. Ali sem se ustrašil. Grof je strasten lovec, a zmeraj strelja mimo. Tega ga je pa do grla srani, a potlej jih moram pa jaz slisati. Že lani mi je zagrozil, da bo lovišče dal v najem, če ne bo ustrelil vsaj ene jerebice. Koliko sem se trudil, da sem ga pomiril. Kako se bo pa to letos izteklo! Pismeno mi je že itak sporočil, da bo letos poslednjič poskusil. Če spet ne bo nihčeesar zadel, bom odpuščen iz službe."

— "To bi bil pa hu poper!" je izbruhnilo iz Nulika. "Toda gospod gozdar, saj se vendar da pomagati. Vi in gospod grof ustrelita oba naenkrat v isto jerebico, vi dobro merite, ena, dve, tri jerebice obležijo in grof bo mislil, da je sam ustrelil tiste živce."

— "Lahko vanj je govoriti. A ko mi pa gospod večno prepo-

veduje, da ne smem ustreliti takrat, kot on! Če le kje zletijo jerebice, hoče sam streljati. Pa ti ne zadene niti piškavega oreha. Potlej pa vse name padel!"

— "Tega jaz ne bi pustil."

— "Kaj pa naj storim? Če se pritožim, lahko kar grem. Da bi le še letos ostal tukaj. Drugo leto bi že kaj drugega dobil. Saj sem si že izmislil ves načrt, a mi je treba človeka, ki bi mi pomagal."

— "Kar mene vzemite, gospod gozdar!" je Nulik hitro izustil. "Ta bi bila lepa, če bi ne mogla grofa pretentati!"

Le mirno kri, ga je miril gozdar. "Z ognjem se tu ne bo nič skuhalo. Torej! Na Mahovi njivi, koj pod Rančnikovim gozdičem sem včeraj opazil veliko družino jerebice. Ondi se te ptice rade zbirajo, ker je lepo v zavetju in na varnem. Le tam se bo moglo odločiti, ali bom še ostal grajski gozdar ali ne več. Prav na vozalu stoji drevo, polno listja. Zarana boste šli tja, pa prav po tistem, da se jerebice ne bodo zbegale. Splezali boste na drevo in se skrili v vejevje. Jaz bom grofa kar koj odvedel na to njivo in bom tako preplašil jerebice da bodo zletele naravnost mimo drevesa. Grof bo ustrelil in..."

— "In jaz bom spustil mrtvo jerebico na tla!" je Nulik tako navdušeno zavpil, da mu je vivček padel iz ust in dodal: "Magari dve, kar dve naenkrat! To bo grofa tem bolj veselilo!"

— "V redu! Zdaj veste in jaz se zanesem na vas!"

— "Le kar zanesite se!" je rekel Nulik in se je še nečega domislil, rekoč: "Kaj pa potlej če bo grof malo više pomeril in bo mene zadel, da bom jaz cepnil na tla namesto jerebice?"

— "Le brez skrbi! To se pač ne bo zgodilo. Bom že jaz tako puško pripravil, da bodo kroglice lepo v torbi ostale."

— "No, potem me naj pa kar ustrelite. To bo res špansko! Si bom moral velik robcu vzeti s seboj, da se bom vanj smejal, in me moj smeh ne bo izdal."

— "Torej zmenila sva se. Jutri bom ustrelil dve ali tri jerebice. Ko se zvečeri, pridite ponje in jih vzamete s seboj."

— "Jutra zarana pa jih dam pod predpasnik in splezam na drevo pod Rančnikovim gozdičem."

— "Prav" je dejal gozdar. "A jezik za zobe. Nihče ne sme kaj zvedeti o tem!" Nato se je kar vesel in poživilen primaknil k družbi in bil dobre volje. Nulik si je pa iznova natlačil vivček. Zjutraj je šel gozdar na po-

lje. Prišedši domov, je že dobil grofa, pozdravil ga je in mu čestital, da ima tako lovsko srečo, zakaj letos da je polno jerebice, ki so jako krotke in ne sfrčijo zlepa proč. Grof je bil jako zadovoljen in je gozdarju naročil, naj vse skrbno pripravi za na lov. Nato je gozdar odšel domov. V mraku je prišel Nulik k njemu in je odnesel dve rejeni jerebici pod predpasnikom.

— "Že zarana sta se grof in gozdar odpravila na lov."

— "Tamle pod Rančnikovim gozdičem so letos jerebice najrajši. Tja morate iti najprej, gospod grof. Nihče jih ne bo prepoznal, jako domače so in če jih boste nagnali tja le v tisti kot, ne bodo mogle ubežati vaših pušk." Tako je govoril gozdar.

— "Izvrstno," je odvrnil grof in je začel kar bolj na dolgo stopati. Mahoma pa se je obrnil h gozdarju:

— "A streljal bom le jaz, da veste! Pripravite mi puško, veliko smodnika in prgišče kroglice. Ste razumeli?"

— "Gozdar je seveda vdano razumel. Čez čas sta oba dospela do Rančnikovega gozdiča."

— "Na to plat pridite, gospod grof. Ko bodo jerebice preplašene, se bodo brez dvoma obrnile k temu gozdiču in prav ored nos."

— "Šla sta naprej in grof je stopal, ko da hoče vse jerebice pomandrat. Nenadoma je gozdar vzkljnil:

— "Tamle je jata vzletela!"

— "Kje pa, kje?"

— "Tamle mimo drevesa!"

— "Saj res. Že vidim."

Grof je zgrabil za puško in pomeril, ko da hoče nebesa zavzeti. Puuf! Po gozdiču je odmevalo!

— "Živio! Gospod, tam tik drevesa sta padli dve jerebici," je zavpil gozdar.

— "Dve jerebici!" je kriknil veselo grof, pohitel k drevesu, a gozdar za njim.

Grof je bil pri drevesu; pograbil je jerebici.

— "Lej, lej, kako sta krásni in rejeni, tako rejeni!" je zaurnal, se nagloma ustrašil, pogledal jerebici, se ozrl na gozdarja...

— "Kaj pa je, gospod grof?" je vprašal gozdar. A se je nenadoma tudi sam zgrozil in beseda mu je običala v grlo; prva jerebica je imela pipo okrog vratu, a druga mehur tobaka.

— "Ali tudi jerebice kajtijo tobak?" je grof jezno skrtnil skozi zobe. Mahoma je vrgel jerebice in puško na tla, se obrnil in odšel. Kocijaž je mo-

BLAZNIKOVA Pratika

za leto 1938

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

val koj zapreči in grof se je odpeljal nazaj v mesto.

Drug dan je dobil gozdar pismo, kjer mu grof sporoča, da je lovišče dal v najem in da ga nič več ne potrebuje v službi.

SOLNCE IN UMRLJIVOST LJUDI

Da vpliva solnce tudi na vreme in s tem na razvoj rastlinstva, je že dokazano. Mnogo zagonetnejši je pa vpliv solnce na človeka, ki ga baje opazujejo učenjaki v periodah, odgovarjajočih solnčnemu dnevu, torej v 27 naših dneh, kolikor rabi solnce, da se zasuje okrog svoje osi. Dva nemška zdravnik v Frankfurtu sta primerjala 36,000 primerov smrti v mestu Kodanj v petih letih, torej v 68 solnčnih dneh. Prišla sta do presnetljivega zaključka, da so se primeri smrti množili in pojemali s 27 dnevnimi periodami. Ta vpliv se je kazal tudi na poedine vzroke smrti, tako na bolezni dihalnih organov, na živčne bolezni, samomore itd.

Prof. Kirchberger pravi, da je ta pojav skoraj neverjeten, da se nam pa pokaže v drugačni luči, če pomislimo, da se kaže perioda sukanja solnce okrog lastne osi tudi na magnetni igli. Magnetični viharji se često pojavijo v 27-dnevnih periodah. Frankfurtška zdravnik sta primerjala z njimi dneve najpogostejših primerov smrti. Izkazalo se je, da umirajo živčno bolni ljudje najpogostejše v dneh, ko nastanejo najmočnejše magnetične motnje. Samomori so se množili štiri dni, umiranje za boleznimi dihalnih organov pa za osem dni pozneje. Ta pojav sta opazovala tudi v Curihu in pozneje v Frankfurtu. Rezultati so bili enaki kakor v Kodanju, samo da so se v Curihu zakasnili taki primeri za dva dni.

Kako naj si to pojasnimo? Učenjaki domneva, da more učinkovati posebno izžarevanje, izhajajoče samo iz nekaterih delov solnce tako, da doseže zemljo vedno samo enkrat v 27 dneh. Podlaga za to razlago je, da čutijo v dneh polarnega sija, prihajajočega tudi od solnce, prebivalci severnih krajev, recimo Islanda, huje revmatične bolečine. K temu je treba pripomniti, da tisto zagonetno solnčno izžarevanje ni pravi vzrok pogostih primerov smrti, ki jih vidimo v statistiki, temveč da so to samo primeri, ko je telo nevarno obolelo pod vplivi na zemlji in je solnčno izžarevanje samo zadnji sunek, vodeč k smrti.

NAZNANILG

Rojakom po Pennsilvaniji (posebno v Alleghany, Cambria in Somerset okraju) naznanjamo, da jih bo obiskal naš novi potovalni zastopnik FRANK AHLIN

Rojake prosimo, naj mu poskušajo ustreči pri nabiranju naročnine.

Uprava Glas Naroda

Georges Ohnet: Zadnja Ljubezen

— Da, vem to. Ti hočeš pozabiti in prav imas, toda ti se vsega tega ne moreš tako živo spominjati kakor jaz. Bila si še čisto majhna.

— Končno ne govoriva več o tem.

Vstopili so v prijazen salon. Lucia je sedla na divan in primaknila grofu naslanjač, rekoč: — Zelo lepo je, da ste me prišli obiskat. Moje stanovanje je skoraj že urejeno in upam, da bom tu zadovoljna.

— Ali ostanete tu vse leto? — je vprašal Armand.

— Da, vse leto. Izbrala sem si ta okraj Pariza zaradi njegove svežosti in zelenja. Pomislite samo, da sem vse svoje dosedanje življenje preživljala samo na širokih planjavah, na bregovih jezer, da nisem bila nikoli zaprta med mračne stene mest. Moj oče je imel posestvo na bregu Saint-Laurenta. Do svojega dvajsetega leta sem bila vzgajana povsem svobodno kakor divji konji. Razlika med mojo širno stopo in stanovanjem brez zraka bi se mi bila zdelo preostra. Tu imam vsaj lahko malo prostora okrog sebe in ne preblizu sosedov. Če se hočem izprehajati, je Boulognski gozdič tu bližje in krasen je. Vedno sem rada jahala. Morala bom obnoviti to tvojo staro navado, če ni preveč pohujšljivo videti v Parizu mlado dekletot Amazonko v sedlu.

Armand ni odgovoril na to spretno zastavljeno vprašanje, toda njegova obraz je bil nedvomno zelo zgovoren, kajti Lucie se je veselo zasmejala in po kratkem premisleku je dejala:

— Torej bi le bilo preveč pohujšljivo! Tega torej ne storim, kakor tudi mnogih drugih reči ne, ki so mi bile tako pri srcu in ki bi bile tu nemožne. Moram se šele navaditi na vaše francoske običaje, tako različne od ameriških. Toda malo dobre volje in nekaj dobrih nasvetov bo premagali tudi to oviro.

— In te nasvete, — rečimo, da vam bodo koristni, — kdo neki vam jih bo dal? — je vprašal Armand.

— Vi sami, če boste toliko naklonjeni ubogemu neizkušnemu dekletu.

Presenetila ga je iskrenost tega naglega odgovora, ki ga je pa itak pričakoval. Upirajoč pogled v Lucin obraz jo je skrbno opazoval, misleč, da najde v njenem obrazu sledove skrivnih misli. Ali je imel pred seboj nedolžnega, resničnega otroka ali pa prevejano in prebrzano pustolovko? Njeno čelo, njen čarobno čisti pogled, nasmehana usta, vse je govorilo o nedolžnosti.

Željno je pričakovala njegov odgovor. Bila je prepričana, da njene prošnje ne more odkloniti, saj je bila izrečena tako toplo in odkri-

to. Senca je pa šinila čez njen obraz, ko je zaslišala njegov odgovor:

— Vaša izbira ni baš najboljša, saj imate vendar v Parizu sorodnike, ki so nama obema skupni in ki bi jim njihova starost dajala večjo avtoriteto, nego jo vam morem nuditi jaz...

Naglo ga je prekinila in ob nenadoma izpremenjenem obrazu je vzkliknila s trdim, nepričakovano odločnim glasom:

— Ne, ne, ne govorite mi o njih! Nočem jih poznati! To so sorodniki mojemateri, tisti, ki so tako grdo ravnali z ajo. Za nje nimam nič drugega, razen mržnje in nočem jih videti. Da, dobro mi je znano, da so v Parizu ugledne rodbine, čijih člani so v ožjem sorodstvu z menoj in ki bi me lahko sprejeli medse. Toda jaz nočem niti najmanjše usluge, ki bi mi jo mogli storiti.

In s trpkim nasmehom je pripomnila:

— Ko je prišla pred petnajstim leti po smrti mojega starega očeta moja mati iz Pont-Neuf v Pariz v posmrtninskih zadevah, ne pa morda zato, da bi protestirala proti svojemu razledinjenju, ker ni mogla misliti na gnotne koristi ob tako strašnem udaru, je gojila samo eno željo, da bi zopet videla svojece. Upala je pač, da je čas izgladil vsa nasprotstva, da ni več mržnje, ki jo je bila povzročila njena močitev. Toda pri vsej rodbini je naletela samo na sovraštvo in prezir. Edino njena sestra, vaša mati, takrat že bolna, ji ni pokazala vrat. Ona je namreč nikoli ni mogla pozabiti in nesploh ti je dejala: Če bi kdaj potrebovala pomoči ali utelhe, se kar obrni na rodbino Fontenay. Ti edini so mi bili dobri... Drugih ti sploh ni treba poznati. Ti so slabši od tujecev... Vi ste, dragi bratranec, zakaj sem vas takoj po svojem prihodu dolgočasila s svojo navzočnostjo.

Bila je zopet nasmejana kakor prej in nadaljevala je kometno:

— In moja slutnja me je vodila prav, kajti vi ste takoj prišli in pri vsem svojem oklevanju kažete nekaj zanimanja zame, čeprav me še ne poznate...

... Toda nikoli bi ne uganili, kako sem zvedela za ime vašega notarja, kar mi je omogočilo najti vas. Listala sem baš po "Petites Affiches" če se ne oddaja morda kje hiša v najem. In tedaj se je ustavil moj pogled na imenu Fontenay-Cravant v zvezi s prodajo gozda. Pod tem imenom sem čitala opozorilo: — "Informacije daje notar Bernard Pellier." Pisala sem torej Bernardu Pellieru, ki mi je šel zelo rad na roko in kmalu sem vas videla.

(Dalje prihodnjic.)

ŠTETJE NEZAPOSLENIH

Upravitelj štetja nezaposlenih John D. Brigger (prvi na desni) je odprl prvo vrečo tiskovin, v katere so vpisali nezaposleni svoje podatke.

Ne zamudite!

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

1938

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Ljubezen za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

54

"Tako, moj dragi gospod Darland, sedaj se bom odpotila v vaši knjižnici, ker nimam več gibčnosti in toliko lepega tudi ne morem vzeti v sebe. Gospo Moranovo morate voditi po celem gradu in kadar prideta nazaj, se bosta oglašila tukaj pri meni."

V njenih očeh je nekaka porednost, ko ponudi Gertu roko v poljub. Gert pa hvaležno pritisne poljub na njeno roko. "Optostite, če sem stavil preveč upanja v vaše moči. Odpočite se nekoliko, kmalu prideva nazaj."

In Gert gre z Hano dalje in jo vpraša: "Ako boste trudni, mi morate takoj povedati, Hana Riemann!"

Hana lahko zardi, ker jo je nazval z dekliskim imenom. "Ako za vas ni preveč truda, bi si rada ogledala vse. Kdo ve, ako bom še kdaj smela priti v grad."

"O tem ne maram ničesar slišati; upam, da boste še prav mnogokrat tukaj."

Hana lahko vzdihne. "Tega človeka zaradi tete Helene ne more nikdar vedeti. Skoro danes ne bi bila prišla."

Gert jo prestrašen pogleda. "Zakaj?"

"Teta je hotela, da bi se peljala s Herbertom z lovskim vozom. Tega pa jaz na noben način ne bi storila. Lizika pa je zopet kot rešilni angel posegla vmes ter je nagovorila svojega očeta, da je svoj prostor v avtomobilu odstopil meni, sam pa se je peljal s Herbertom. Kar pa sem morala med vožnjo preslišati od svoje tete, je bilo tako poniževalno, da bi najrajši izstopila in bi se peš vrnila na Altwiese, samo da mi ne bi bilo več treba tega poslušati."

"Ali bi mogli to meni storiti?" jo vpraša očitajoče. Bolesten nasmeh spreleti njene ustnice.

"Vam? O, koliko hujeje bi mi bilo. Toda sedaj nočem več na to misliti, saj danes ne več, dokler sem v tem čudovitem gradu. Zavrženka je prišla v kraljevski grad — točno ob dvanajstih bo konec čarobnih pravljic."

Gert ji resno pogleda v oči. "Toda kraljevi sin ni pozabil, da je zavrženka hodila na njegovi strani," pravi Gert z zadržanim glasom.

Hana zmedena povesi oči. "Sedaj pa morava nazaj k gospej baronici Zabern; zdi se mi, da sva že bila v tej sobi. Tudi ne maram, da bi baronica Zabern predolgo čakala na naju; ne maram zlorabiti njene dobrote in svojega dobrega glasu zapraviti."

Gert z velikim veseljem zapazi njeno zadržano. Vroče se mu dvigne, kar čuti za njo. Najrajši bi jo takoj objel in bi ji rekel: Kraljevi sin ne izpusti več zavrženke, nikdar v svojem življenju! — Toda ni je hotel prestrašiti. Njeno veliko občutljivost je moral vpoštevati, morala se je šele naučiti mu zaupati in mora priti na jasno glede svojih občutkov do njega. Kajti da odgovarja na njegove občutke, je dobro opazil. Ni bila naučena, da bi se zakrivala za koketnostjo. Da pa sama ni bila na jasnem glede svojih občutkov in da ji mora dati dovolj časa, da ji pridejo njeni občutki popolnoma jasno pred njene oči, to je dobro vedel. In tako pravi mirno:

"Gospa baronica Zabern bo o vas mislila samo dobro, kajti natančno ve, kako slabo postopajo z vami na Altwiese in je zaradi tega zelo ogorčena. Takoj me je prosila, če bi smela stopiti v našo zvezo, ko sem ji o tem povedal. Gospa Rasmussenova v družbi ni prav nič priljubljena in so ji zelo zamerili, ker je tako neugodno govorila o vas. Toda nikdo ni polagal nikake vrednosti na njene besede in že davno vas vsi pomiljujejo. Samo se niso upali za vas se potegniti, ker nikdo ni imel za to nikake pravice. Baronica Zabern je vsa navdušena za Lizikin načrt, da se sklene za vas nekaka varnostna zveza. Bodite prepričani, da boste povsod sprejeti z odprtimi rokami, posebno še, ker se bo baronica Zabern, ki v družbi velja zelo mnogo, zavzela za vas."

Hana pritisne roke na srce. "Kako ste dobri, da ste za mene govorili pri baronici Zabern! Samo ko bi vedela, kako bi se vam mogla dovolj zahvaliti."

Smeh spreleti njegov značilni obraz. "Nekega dne bom že zahteval vašo hvaležnost. Pred vsem pa zaupajte v našo zvezo, kajti ne bomo prej mirovali, dokler se vam ne bo dobro godilo, da se boste veselili življenja," pravi resno Gert.

Z nepopisnim izrazom v svojih očeh ga Hana pogleda. "Toliko dobrih ljudi se zavzema za mene — to moram najprej skušati zaslužiti in se moram zelo potruditi, da se bom izkazala vredno tolike dobrote."

Gert naglo prime njeno roko in jo pelje na svoje ustnice. Prvič se je zgodilo da je kak moški poljubil Hanino roko; in pri njeni občutljivosti jo to čudno gane. Stresljaj prešine njeno telo in njene oči se dvignejo s plahim, vprašujočim pogledom proti njemu.

"Prosim, peljite me zopet k baronici Zabern," ga prosi skoro boječe. S priklonom ji ponudi roko. Pod njegovo pazduho pa potisne samo svoje prste in Gert jo pelje brez vsake nadaljne besede. V njegovi navzočnosti je ni smelo biti strah. Njegova zaupanja Gert ni smel za nobeno čeno zapraviti. Nič več ne govori, dokler ne stojita pred baronico Zabern, ki sedi v naslonjaču z zaprtimi očmi ter jima smeje maha z rokami.

"Skoro bi bila zaspala, tako tiho in mirno je med vašimi knjigami, gospod Darland."

"Sedaj pa morate vi in gospa Moran še pogledati moje najsvetejše, milostljiva gospa," pravi Darland z nasmehom. Pri teh besedah stopi k steni in pritisne na gumb. Tedaj se odpre del stene in vrata se pomaknejo nazaj. Skozi ta vrata pelje obe dami. Stopijo v veliko sobo, ki izgleda popolnoma nenavadna. Obe dami začudeno vsklikne. Soba je opremljena kot velik šotor, velike rjuhe pokrivajo stene in strop. Na sredi stoji velik in širok divan, pokrit z dragocenimi kožami. Tudi blazine na divanu so prevlečene s takimi kožami. Dragocene kože so obešene po platnu na stenah in po tleh leže poleg dragih perzijskih preprog tudi kože. Vskovrstno orožje visi na stenah. V omarah je razpostavljeno različno kamenje, nagačeni tiči in krasni mefuži.

(Dalje naslednji številki)

Praški inženjer umoril svojo ženo

Praška policija je pojasnila grozen zločin, storjen tako premišljeno, da je malo manjkalo, da ni ostal zločinec nekaznovan. Inženir Josef Horak je umoril svojo ženo, razčetril njeno truplo in sežgal kose v peči. Pomoči je Horak svoj zločin priznal. Morilec je doma iz Prage in prvotno se je pisal Prochaska. Študiral je strojno inženirstvo in več let je služil v praških filmskih ateljejih deloma kot konstrukter, deloma pa kot tiskovni referent. Priobčeval je članke o filmih pod imenom Horak.

Pred dvema letoma se je seznanil z Ano Janouškovno. Bila je siromašno dekle, ki mu ni prineslo v zakon nič. Horaku so starši to zvezo zelo zamerili in ko se je poročil, so prekinili z njim vse stike. Janouškova je bila zelo lepa in Horak ji je zameril, da je imela pred poroko toliko prijateljev, s katerimi se je tudi po poroki večkrat sestajala. Oni dan je našel mož doma mnogo pisem, ki so jih pisali njegovi ženi njeni oboževalci. Začeli so se domači prepri in mlada žena je večkrat zagrozila da si bo končala življenje.

9. avgusta je inž. Horak policiji sporočil, da je odšla njegova žena prejšnji dan z doma in mu sporočila, da se ne bo več vrnila. Policiji je sporočil, da je odšla v modri obleki. Še istega dne so našli ob Vltavi damski klobuk in ročno torbico, v kateri je bil listek in na njem napisano, da se Horakova poslavlja od tega sveta. Na prvi pogled se je zdela tragedija jasna, toda policiji je postala zadeva takoj sumljiva. Najprej se ji je zdelo čudno, da je bil listek popisan s črnim, v ročni torbici pa niso našli naličnega peresa. Sodniki so potrdili, da je listek podpisala Horakova. Ljudje, ki so jo poznali, so trdili da ni bilo na tej veseli, komaj 22 let stari ženi nobenega znaka potrtosti ali celo sklepa, da si bo končala življenje. Navzlic vsemu prizadevanju niso mogli najti njenega trupla. Zato je policija sklenila zadevo temeljito preiskati.

Inženir Horak, zaposlen v tovarni blizu svojega doma, ves teden po smrti svoje žene ni prišel na delo, češ, da je živčno strtl. Policija je pridno vodila preiskavo. Prišla je k Horaku na dom in preiskala njegovo stanovanje, kjer je našla sledove krvi. Največ jih je bilo okrog postelje in na tleh. Našli so tudi okrvavljen svezjen vrvic. Najvažnejše je pa bilo, da so našli modro obleko, o kateri je inženir trdil, da jo je imela na sebi, ko je odšla z doma. Policija je Horaka zaskišala. Zaskiševanje je trajalo ves dan in zavleklo se je pozno v noč. Horak je izpovedal, da je umoril svojo ženo že 8. avgusta ponoči. Ležala sta vsak na svoji postelji in on je imel pripravljeno kladivo. Čakal je, da je žena zaspala, potem jo je pa udaril s kladivom dvakrat po glavi. Z levo roko ji je zamašil usta, z desno jo je pa še davil, ker je še hropela. Ko je končno izdihnila, ji je ovil vso razbito glavo z brisačo. Potem je brisal in izpiral krvne madeže, pa sledov ni mogel zabrisati.

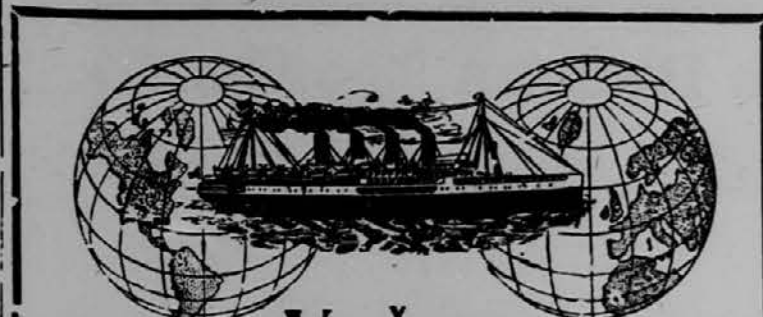
Nato je odnesel truplo v kopalnico in ga položil na klop, kjer je prerezal umorjeni ženi še žilo odvodnico na vratu, da ji je otekla kri. Končno je položil truplo v kad, napolnjeno do polovice z vodo.

Ko je tako kri odstranil, je razrezal truplo v kadi z velikim nožem, ki pa prežagal z ročno žago. Že prej je zakuril v peči in ko se je ogenj dobro razgorel, je po vrsti zmetal v peč kose ženiniga trupla, da so zgoreli. Tako je delal od sobote opolnoči do nedelje zvečer. Ko je sežgal blazinico, ki jo je imela umorjena žena pod glavo, je zamašil dimnik tako, da mu je udaril dim v obraz. Tedaj je potegnil blazinico iz peči, jo razrezal na kose in sežgal. Okrvavljenega perila pa ni sežgal, temveč skuhal v velikem loncu, da bi odstranil sledove krvi.

Dočim je imel za krvne madeže po stenah in po tleh vsepolno izgovorov, ni našel nobene besede, s katero bi pojasnil, kako je mogla ostati ženina modra obleka doma, ko je vendar trdil, da jo je imela na sebi, ko je odšla z doma. To je bil glavni dokaz njegove krivde in pod težo tega dokaza se je Horak udal. Horakovi starši niso niti slutili, kaj se je zgodilo. Verjeli so sinu, da mu je žena ušla in da si je končala življenje. Vest o sinovem zločinu jih je silno pretresla.

SMRT V DOMOVINI

Rojak Mr. John Simončič, splošno poznani krojač v St. Albans, L. I., je prejel iz domovine žalostno vest, da je na svojem domu v Leskovcu preminul njegov oče Jakob. Jakob Simončič je bil krojač,

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsi se dolgotrajne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje usobno in hitro. Zato se zanesite obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi pranje za povratno dovoljenje, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedrjavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje. RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

katerega je poznala vsa Dolenjska, kajti imel je veliko krojačnico ter je izdeloval obleke, katere je prodajal po semunih po Dolenjskem in Štajerskem. Kot priden delavec, skrben in varčen gospodar si je pridobil precejšnje premoženje in vzgojil devet otrok, kateri so vsi v dobrih službah. Trije od teh John, Mary in Malči žive v New Yorku.

POZDRAVI

Predno odpotujem v stari kraj s parnikom Europa, bi se še enkrat rad zahvalil svojim

sorodnikom, prijateljem in znancem za večer, ki so mi ga pripravili in ki mi bo ostal vedno v spominu. Prav lepa hvala mojima sestrami Rozi in Karolini in vsam, ki ste mi dali svoje darove, lepa hvala vsem onim, ki ste me sprejeli na železniško postajo v Warren, Ohio. Nadalje se zahvalim Franku in Rosie Raeh in družini, tako tudi Tonetu Šajnu in sinu, Jožetu Vrečarju in njegovi družini, mojemu vedno zvestemu prijatelju Vincentu Habiču, nadalje Johnu Petriču in družini.

Zahvaljujem se tudi potni-

Pišite nam za cene vozovnih listov, rezervacijo kabin in potovanja na potovanje.
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)
216 W. 18th St., New York

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

22. decembra: Aquitania v Cherbourg
23. decembra: Aquitania v Cherbourg
23. decembra: Saturnia v Trst
26. decembra: Normandie v Havre

škem oddelku "Glasa Naroda" za vso postrežbo ter ga priporočam vsem, ki žele potovati v staro domovino.

Še enkrat najlepša hvala vsem ter pošiljam iskrene pozdrave, predno odidem na parnik.

Alojzij Klaus
na poti v Sušje pri Ribnici.

Pred odhodom v staro domovino iskreno pozdravljam vse prijatelje in znance v Lorain, Ohio, posebno pa tiste, ki so mi pripravili tako lepo odhodnico in me sprejeli na postajo. Hvala potniškemu oddelku "Glasa Naroda" za točno postrežbo.

Karol Pavlovič
na poti v Vrhniko.

Karl May

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senici" pri "Oboževalcih ognja", "Ob Vadarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"? — Kdo bi ne hotel spoznati "Winnetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA:
Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.
Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA:
Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kak sem v Mekko romal. — Pri Šamarih. — Med Jezidi.
Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA:
Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.
Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA:
Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.
Cena \$1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaročnik z zaprekami. — V golobjaku. — Mohamedanski svetnik.
Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA:
Izseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Nevarnosti nasproti. — Almaden. — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.
Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA:
Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nso-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.
Cena \$3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Končno. — Rih in njegova poslednja pot.
Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.